

CRaymundo palafino viro vnderisq; do-
ctissimo Jacobo soqualba de terminis Mar-
bonensis cum elegna celebratae Carmen.

Salve doctrine cultor dignissime mitis
Salve aquitanigene lucida gemma plage.
Salve catholici felix iustrator bonoris.
Salve grammaticae lector amene dapis:
Parua cytharico modulabar carmina plectro
Atq; dabam celeri prouida sensa fide.
Zaurigero circum notissima flumina p̄bebo
Saxaꝝ pegasei scrupea sine lacus.
Uix mea castalis descendit orbe thalia
Uix bene cygneos sumperat atq; sonos.
Cum mihi cleroꝝum proles aquitana benigno.
Carminis dicitur: quo tibi sensa darem.
Tunc mea terribili correpta est musa furoꝝe
Et caneret studio sensa notata tuo.
At si deficiunt tanta ad fastigia nerui:
Et tremunt ardenti que prius ore fuit
Non securae velox que maxima flumina nauis
Carpere colliso remige parua cupit.
Et cadit in paruos auerso flamine riuos
Dum sibi nereides vela secunda negant.
Attamen haud mirum est duos si denegat ages
Sumere: vel currus cre vigente graues.
Nam tua mellito dicuntur plena lepore
Munera et antiqua dexteritate vigent.
Nam tua socraticas ostentant sensa camenas
Zenonis mores dulce Solonis opus.
Carmina doctiloquos ferientia duriter artus
Non tua corda iuuant nec bene sensa decent.
Sed celebres nitida tullii dulcedina laurus
Eloquii Crispi claraꝝ dona Sabi.
Praetereo humane commercia limpida genti.
Que praestas clario vix agitata deo
Linguoꝝ: et bebras dulci spiramine cartas.
Et bene moesa dogmata scripta manu
Et simul armos potas de fonte liquores
Et bene castalij leta fluente sugi.
Et collis omnigenos diuerso sydere fructus
Officiumꝝ capis iusticiam beas.
Caesarei sequeris laudata volumina iuris.
Pontificisq; manu dicta notata graui.
Ergo vale ductor castarum clare sonorum
Castalij fontis pierisq; lacus.
Vale sisq; felix.

CJacobi soqualbe Marbonensis ad acu-
tissimos aquitanie iuuenes suauissima mu-
sarum Diropolia exhortatorius ad virtu-
tem Carmen.

Gaudia perpetuo tyrones prendite seculo
Et date sacundis corpora fessa iocis.
Gaudia blanditias risus preludia cantus
Atq; voluptatis sumite signa vage.
Turtur vt egregijs coniungens carmina filijs
Robora cum frondent et nemus omne viret.
Nam manet Aeratis centum cōpressa cathenis
Bellua virgineo que dedit arma Thoro.
Ac stygios etiam pleno de gurgite fontes.
Potat et obsceni lubrica sensa vadit.
Dant cui mortiferas ferientia vulnera penas.
Tres crebi reges eumenidesq; dec
Inde per assiduas venit prudentia sedes
Et canit aurata dulcia verba cheli.
Huic mensas epulis grandes oneravit opinis
Imposuit vasis bacchica vina novis:
Et diuersa parat labris fomenta vetustis
Ingerit et vario viscera leta rogo
Quare agite o iuuenes virtutem discite puram
Qua duce tranquillum nauis carpit iter.
Qua terit immensi spaciosa pericula ponti
Qua tumidos fluctu horisonasq; vias.
Et pius Aeneas felices fuit ad agros
Atq; sui nouit corpora cara patris.
Fortiter et varias heros tyinthius artes.
Fac tulit: et claros dignus adire polos.
Antea qui domuit lybica tellure gygantem
Busiridisq; truceꝝ cerberumq; canem.
Esonides vigilent populo mirante draconem
Hac superavit agris flammisq; mosq; boues.
Hac duce gorgonei substragit numinis arma
Hersens et gelidum peruolat inde polum.
Et cupidus vicit monstrum memorabile fluctus.
Quod subito natam dente vorare parat.
Idcirco iuuenes mulcet quos mascula virtus
Ethereis lacus Ambrosicq; dapes.
Carpite castarum celestia dona sororum
Delicias p̄bebi claraꝝ septra iouis.
Valete et vestrum terminis si
merito habet amate.

Liber primus.

Metrum primum.

Sancti Thome de Aquino in libros Boetii de consolatione philosophie interpretatio.
Liberi primi Metrum primum.

Armina qui quodam. Presens liber Boetii prima sui diuisione diuidit in quatuor partes. In prima ponit quatuor libros parciales quos continet. In secundo ponit remedia solatiua. In tertio determinat de vera felicitate in quo sit sita: et quomodo ad eam perueniat. In quarto mouet quasdam questiones ipsi philosophie. In quinto determinat de casu et prouidentia diuina. Primum liber incipit hic. Carmina. Secundo liber incipit ibi. Post hec pau-

Diuisio huius operis.

Quinti Manlii Torquati Seuerini Boetii Ordinarii Patricii viri Exconsulis de consolatione philosophie. Liber primus feliciter incipit.

lisper. Tertio ibi. In carum illa finie rat. Quarto ibi. Hec cum philosophia. Quibus ibi. Dixerat ofonis cursum. Quid de quo agatur in quolibet libro patebit loco suo. Primum liber diuidit in xiii. partes: quia huius primi libri sunt septem metra et sex prope quae partes patebunt: quae autem sit materia et intentio cuiuslibet partis sibi patebit. Notandum autem quod primum metrum primi libri vocatur elegiacum: quod constat ex vno versu hexametro. Et si elegiacum ab eis quod est miseria. Metrum enim elegiacum inuentum fuit pro describenda miseria cuius eodum hodie aliquid vtunt ad alia describenda. vnde hora. Versibus impariter iunctis querimonia primus. Post hoc inclusa est voti sua compos. Quis autem fuerit primus inuentor: talis metri elegiaci dubitatur. vnde hora. Quis tam exiguos elegos emisit antor. Grammatici certant adhuc sub iudice lis est. Et diuidit hoc primum in quatuor partes. Primum Boetius deplacit statum suae miseriae ex parte permutationis studij. Secundo ex parte defectus corporalis. Tertio ex parte plangationis vite miserabilis. Quarto apostrophat per suos amicos. secunda ibi. Gloria felicitas. tertia ibi. Adors hominum felix. quarta ibi: Quid me felicem. Primum facit quod dictum est. secundo approbat dictum suum ibi. Ecce mihi lacere. Dicit primo. Ego Boetius qui quondam prosperitatis studio florente peregi. i. composui carmina supple delectabilia et iocunda. nocte aduersitatis flebilis. i. dignus vt desineat: vt flebilis. i. tristis: cogor inire. i. inchoare mestos. i. tristitia merta de mea miseria. Notandum si cut dictum fuit primum Boetius vtitur in hoc libro. tam prosa quam metro: metro quia talis modus scribendi magis fuit conueniens suae materiae. sicut enim portio curatiua que amara est delectabilis sumitur si fuerit aliqua dulcedine permixta. Sic rationes philosophiae in prosa tradite libentius a Boetio sus-

Diuisio primi libri.

Carminis elegiaci.

Diuisio primi libri.

Cur metro prosa vtatur. Carminis.

Raymundi Palasini Albientis argumeta in libros Boetii de consolatione philosophie. Argumentum primi libri.

Codice torquati fulget querimonia primo:
Zubica nam varie miratur vincula sortis:
Maxima que celeri perdit vertigine regna:
Hinc sua commemorat mesto infortunia verbo.

Armina qui quodam studio florente peregi. Flebilis heu mestos cogor inire modos. Ecce mihi lacere dictat scribenda canene. Et veris elegi fletibus ora rigant.

scribuntur si fuerint locunditate metri dulcorate. Et ideo Boetius nunc vtitur metro: nunc prosa. quia alternitas vtitur delectabilibus. vnde auro: poetrie. Quod sapit insipidum vitiosa frequentia red dit. Item nota quod Boetius incipit librum suum a metro non prosa: quia modus scribendi metrico quo magis fuit vitatus apud antiquos quam prosaicus. vel ideo quia metrum est delectabilius prosa.

**Boetius de disciplina scholarium ab
Ascensio compēdiose dilucideq; ex
planatus: vna cuz Quintiliani
de officio discipulorum com
pendio. ⁊ Sulpitiij de mo
ribus mensarum car
mine iuuenili ab
eodem Ascen
sio expla
nato.**

Proemium.

Esstramouit intentio. In hoc prohemio prelibat rem de qua scripturus est: quod de disciplina scholarium: et causam scribendi: quod scribis Martiani et aliorum inductus: etis more gerere preteredit. Et difficultatem in scribendo: ut ab ea munus suum comedet: sicut ille in Bucco. Preterea duo nec tuta mihi valle reperi Capreoli etc. Et ille in eunucho. Ab ethiopia est usque hec. Difficultas autem est idcirco quod alijs occupatus negotijs. Diuidit preterea opus illud. In

primis etc. Tandem autem purgat stili tenuitatem docens eam utilem: materie subiecte congruam. Cetera ex ordine patebunt que talis est. **Q** Martiane vsa intentio. I. intelligentia et ut dicunt cognitio (quo vno verbo persuadeo gallicum esse huius operis auctorem. nam galloz more ad vnum loquens plurius vsus pro nomine: et intentione eo modo ponit quo galli entendre pro intelligere dicunt) nouit postulare. I. extingere. in quo dicto videtur quesitus: si non inuenit fucus. multo enim decertius diceret. Intentio tua postulat tractatum copiosum. I. breue quasi copioso ad intentum decentem: de disciplina. I. eruditioe in vita degeda scholarium. I. scholariorum: vel literarie vacantium. Tentabo. I. conabor: et moliar acquiescere vestris petitionibus amicis ut dicunt. amicitabilibus: vti nam scilicet postules aut potius lege vtiq; ut sit. tentabo vtiq; a spiritus mei paruitate. I. modicitate. put. I. sum quod facultas. I. ingenij alijs occupati negotijs suppetit. I. suppeditet et declinitas. I. humilitas ingenij anxij. I. et tenacitas. I. perseverantia et continuatio erunarum. I. casuum et calamitatum mearum. Tentabo inquam: licet: vbi male scriptum erat. Et hinc etc. sim impeditus duplici genere commetorum non tamen duplici ordine diuersorum: quod vtraque in partem sunt: sed tamen duplici: quia in quibusdam editiones Aristotelis id est in quibusdam scripta edita ab aristotele necnon. I. etiam in quibusdam editiones aliorum philosophorum: pro et licet sim attenuatus proprio studio quo noua scribo et licet sim corrosus cruciatu inhumani. Immans et crudelis atque effrenis regis Gotthorum scilicet Theodorici: a quo captus erat: aut potius id simulat qui hoc opus illi ascribendum effinxit. tentabo rursus inquam pmollitus. I. mitigatus et leuor effectus: perspicatione. I. perspicaci scrutatione. extrema. I. summa: videlicet trinitatis profunde: quia diuine essentie ad omnia pertingentis: et consolatu philosophico preueniente me: ne scilicet merore: aut aduersitatibus pessundet. Et ita tangunt opera Boetiana: quod de sancta trinitate composuit opus: versus nonnulli composuisse videtur de consolatioe: ideoque si velim hoc opus Boetio ascribere dicemus: consolatum philosophicum preuenisse: quod prius scriberet alijs preuenit ipsum. Docet deinceps quomodo sit pmollitus. Legunt tamen quidam pmollitus. I. ad extremum conatus: et ita doceat quod conatus sit. Quia videlicet suavissima est talium rerum cognitio. vnde dicit. Summum pro quod: quod est lucidius. I. splendidius in exercitio: id est exercitio gymnastionum. I. ludorum seu locorum vbi sunt exercitia que cognitio debita in progressionem artificiali et naturali: id est rerum humanarum agnitione: et que exhibitio gradualis: id est per gradus: procedendo ab artificialibus que hominum sunt opera ad naturalia que dei et nature sunt: et naturalibus ad diuina: quasi dicat nihil docet que sunt artificialia et naturalia dicens. Enim pro quod nos nouimus partes eloquentie stabiliri: id est confirmari et stables reddi decem

Ubi incipit proemium.

Esstra nouit intentio de scholarium disciplina copiosum postulare tractatum: vti nam copiosus a spiritus mei paruitate. put facultas suppetit: ingenij declinitas: erunarumque tenacitas amicis vestris. **Q** Martiane petitionibus tentabo acquiescere: licet duplici genere commetorum sim impeditus: non tamen omnino diuersorum in quibusdam Aristotelis necnon aliorum philosophorum editiones: proprioque attenuatus studio et inhumani regis gotthorum cruciatu corrosus philosophico me preueniente consolatu: extremaque profunde trinitatis perspicatione pmollitus. Quid enim in gymnastionum exercitio est lucidius quam in artificiali et naturali progressionem debita cognitio: et que virium intelligentie gradualis exhibitio? Eloquentie enim partes decenti naturalium et artificialium processu et perspicua intelligentie comprehensione nouimus stabiliri.

¶ Apex Ascen fiantis.

Ec satis est mundū comēq̄ accedere
mensam.

Nil prob⁹ i cūctis aspiciare locis.

Proinde puer qualem; fatages deducere vitam,

Te perq̄ possis admonuisse velim.

Dane experrect⁹ quas condidit optim⁹ aucto:

Christus: eas referes supplīce mente preces.

Deinde salutatum pperabis vtrūq̄ parentem.

Et quicūq̄ tue cura salutis erit.

Tum quemcūq̄ vides venerandum religione,

Sanguine: canicie: moribus: officio.

Quic si forte sedes fatagas assurgere: si stas

Aut transis: retegens tempora .flecte genu:

Tum preceptoris tibi patris amore colendi

Auribus atq̄ oculis menteq̄ verba cape,

Que si forte tibi minus intellecta reliquit:

A condiscipulis sunt repetenda tuis.

Intellecta autem: ne mox neglecta queraris:

Inscribes vitido sepe legenda libro.

Tandē vbi doct⁹ eris reliquisi est bñ viuere cures

Ignarusq̄ tibi cognita precipias.

¶ Finis.

¶ Antonius Petrus Dunelandus studiosis salutem.

¶ Accipite Boetium de consolatu philosophico duplici cōmentario explanatum: vt si quando fortuna in vos seuiat (seuiet forte non sperata: vt de me nūc experio:) auctoris nostri exemplo philosophicis studijs recreemini. Accipite et disciplinam scholarium eidē auctori ascriptam: q̄q̄ vel stilus huius se ex felici illa boetiana officina haud prodijisse satis testetur. Accipite et Quintiliani preceptum de officio discipulorum obuijs vulnīs (vt aiunt) amplectendum. Demum iuuenile carmen Sulpitij de moribus in mensa seruandis. Erratulis nostris facile parcerō spero quicumq̄ hunc nostrum Boetium cum illis qui hactenus impressi sunt conferet: si tamen aliqua non expiabilia inuenit id exemplari quo vsu sumus o: o ascribat.

¶ Valet.

¶ Ex calcographia Joannis Marion solertis
sini impressoris 1521.